

der, hvor de organisationer, som i dag modtager støtte fra Den Grønne Fond, vil kunne søge.

Det, som regeringen er ude i – dette forslag er jo bare ét i rækken – er et udtryk for knægtelse af opinionen og en indskrænkning af mulighederne for mangfoldighed i folkeoplysningen og i det folkelige engagement. Der er ikke meget liberalt over det, og det er heller ikke et spørgsmål om besparelser. Det er et korstog for den ene sande mening, nemlig regeringens. Således kan vi høre igen og igen fra regeringen: Vi prioriterer altså bare anderledes, og i øvrigt er mange råd og nævn også overflødige. Men det, der er galt, er for det første, at prioriteringen er dybt godnat, ikke bare for miljøet, men også for Danmark.

Skattestoppet er en tåbelig idé og perspektivløst. Besparelserne på dansk ulandsbistand og miljøbistand er indadvendte og kortsigtede, og regeringen har endda valgt at droppe den økologiske bæredygtighedsvurdering i finansloven, som ellers var et centralt element ifølge topmødet i Rio. Og Miljøministeriet skæres ned til sækkeholderne, hvilket selvfølgelig også skal nævnes.

Det her lovforslag er ganske enkelt et element i den finanslov, som vil gå over i historien som den finanslov, hvor Danmark vendte verden ryggen og satte miljøet og folkeoplysningen adskillige år tilbage i tiden. Og det andet er, at regeringen overhovedet ikke beskæftiger sig med substansen i forslagene. Klarest kommer det til udtryk i begrundelserne for at nedlægge Vandfonden og Den Grønne Fond.

Det har ikke spor med politik at gøre. I hvert fald er det ren symbolpolitik hele vejen igennem, som dækker over et bevidst forsøg på i det her tilfælde at nedprioritere befolkningens engagement og muligheder for at handle i miljømæssige spørgsmål. Man kan kun kalde det magtarrogance.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg skal ikke gentage de tidligere argumenter, der har været fremme i den her debat. Her er jo tale om et angreb fra regeringens side på bærende principper i det, som har været dansk kultur i nogle årtier, nemlig en fælles idé om, at vi skulle bevare den natur, som tilhører os alle i fællesskab, og at vi skulle kæmpe for at få en større viden om tingenes sammenhæng og ikke en mindre, sådan som signalet nu er med oprettelsen af Lomborginstituttet.

Jeg vil sige det på den måde, at der jo her er tale om en rent ideologisk markering fra regeringens side. Man ønsker et andet Danmark. Man ønsker, når man en dag forlader regeringsmagten, så at kunne efterlade et land på lavere videnskabeligt niveau, med en lavere prioritering af miljøet, med en lavere deltagelse lokalt.

Vi ved jo ikke, om kommunerne kan overtage nogle af de opgaver, som her bliver skåret væk, og som kommunerne hidtil har fået støtte til. Det kan de jo sandsynligvis ikke, for regeringen har jo tvunget kommunerne til at indlede en stor sparerunde allerede her i år til ære for den ulyksalige idé om et løbende skattestop, som vil medføre, så vidt jeg har forstået, yderligere besparelser på 2 mia. kr. år ud og år ind. Man har jo ikke lagt skjul på, hvor hovedmålet er for de besparelser. Det er inden for det grønne område, det er inden for Miljøministeriets område. Det er dér, regeringen vil tromle frem i de kommende år, og det er dér, prisen for skattestoppet skal betales.

Så vil man blive ved med at gentage, at det er af hensyn til de syge. Men det er jo i den forstand svært at komme meget længere i forhold til en diskussion med regeringen på det her niveau, for det bliver jo først afklaret ved næste folketingsvalg. Det er jo indlysende klart efter den debat i dag, at Dansk Folkeparti, Venstre og De Konservative har tænkt sig at køre det her i bund. De har tænkt sig at efterlade miljøområdet som en rygende ruin. Den kurs har de mulighed for at køre i 4 år. Det kan blive ret slemt, det må man sige.

Vi andre kan gøre opmærksom på, hvad det er, der foregår, og det er jo det, debatten i dag er gået ud på fra vores side. Jeg synes, at det er et temmelig deprimerende perspektiv, det må jeg indrømme.

Kl. 17.50

Det er en situation, hvor man henviser til, at man har fået et flertal ved valget. Ja, men jeg tror ikke, at befolkningen i Danmark har ønsket denne her udvikling. Jeg tror i hvert fald ikke, at den har gjort sig klart – for det er jo ikke blevet sagt af regeringspartierne og Dansk Folkeparti – at det var miljøet, der skulle være hovedofferet for regeringens politik.

Man har sagt, at man ville gå efter at genere flygtninge og indvandrere mest muligt, og det gør man også. Det er mere i overensstemmelse med valglofterne. Men på det her område kommer det som en tyv om natten. Man kan så håbe,